

140 de ani de la Unire – despre puterea de a fi uniți

Автор(и): Растителна защита
Дата: 06.09.2025 Брой: 9/2025

În 1878, după aproape cinci secole de stăpânire străină, Bulgaria a reapărut pe harta politică a Europei. Tratatul de la San Stefano a creat speranța refacerii unui stat bulgar unit și puternic. Cu toate acestea, la doar câteva luni distanță, deciziile Marilor Puteri luate la Congresul de la Berlin au redesenat granițele și au sfâșiat ținuturile bulgare. Principatul Bulgariei și Rumelia de Est au fost despărțite, în ciuda limbii, culturii și istoriei lor comune.

Astfel a început o nouă eră în istoria Bulgariei – lupta pentru unificarea națională. Aceasta a devenit o misiune pentru mulți oameni publici, politicieni și revoluționari care credeau că împărțirea era nedreaptă și o etapă temporară pe calea către libertatea deplină.

În 1885, în Plovdiv, acest vis a început să se transforme în realitate. La conducerea BTCPD din Plovdiv se afla Zahari Stoyanov, care a desfășurat o activitate viguroasă și, cu ajutorul lui Kosta Panitsa, Dimitar Rizov, Petar Zografski, Ivan Stoyanovich, Georgi Stranski, Prodan Tishkov-Chardafon și a multor alți susținători ai cauzei, a reușit să creeze o dispoziție socio-politică adecvată în rândul populației, că momentul pentru unificarea celor două Bulgarii a sosit. Un rol cheie l-a avut și consimțământul domnitorului bulgar – Prințul Alexander Battenberg – față de actul viitor. Poporul era pregătit – momentul a sosit.

În noaptea de 5 spre 6 septembrie, miliția din Plovdiv, condusă de maiorul Danail Nikolaev și sprijinită de detașamente înarmate, l-a detronat pe Guvernatorul-General al Rumeliei de Est – Gavril Krastevich. Pe 8 septembrie, Prințul Alexander I Battenberg a acceptat oficial Unificarea, afirmând-o astfel ca act de stat.

Reacția nu a întârziat să apară – la doar câteva săptămâni distanță, Serbia a declarat război. Tânăra armată bulgară, condusă în principal de căpitani și lipsită de o pregătire de luptă suficientă, a demonstrat un eroism excepțional. Aceștia au efectuat o marș rapid spre Slivnița și au obținut o victorie remarcabilă, prin care au apărat Unificarea nu doar politic, ci și prin forța armelor.

Astfel, 6 septembrie 1885 rămâne în istorie ca ziua în care poporul bulgar a arătat că atunci când este unit, își poate determina singur destinul. Unificarea nu este doar o schimbare geopolitică – este o expresie a forței, voinței și maturității unei națiuni pregătite să lupte pentru dreptate.